

CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr.1r-792/24
1-24092072-03-16r-06092024

Judecătoria Bălți, sediul Central
Judecător Alexandru Roșca

DECIZIE În numele Legii

04 februarie 2025

mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În componența sa:

Președintele ședinței:

Ghenadie Liulca

Judecătorii:

Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, fără participarea părților, recursul avocatului Elena Vlas în interesele inculpatului Bogdanchevici Vadim declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 12 noiembrie 2024, pe cauza penală de învinuire a lui:

Bogdanchevici Vadim, născut *****, IDNP *****, originar din s. *****, raionul *****, Regiunea Transnistriei, studii medii de specialitate, studii medii de specialitate, celibatar, nu este angajat în câmpul muncii, supus serviciului militar, domiciliat în mun. *****, str. *****, fără antecedente penale,

- învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (4), art. 190 alin. (4) Cod penal,

Cauza a fost examinată în baza art.364¹ Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare al cauzei:

Instanța de fond: 15.08.2024 - 12.11.2024.

Instanța de recurs: 04.12.2024 - 04.02.2025.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 12 noiembrie 2024, Bogdanchevici Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor:

- prevăzute de art. 190 alin.(4) Cod penal (episodul cu partea vătămată Motalo Iaroslav) și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 04 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1 350 unități convenționale;

- prevăzute de art. 190 alin.(4) Cod penal (episodul cu partea vătămată Guleaeva Tamara) și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 4 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1350 unități convenționale.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit lui Bogdanchevici Vadim pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 06 ani, cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale.

Potrivit art. 64 alin. (3¹) Cod penal, s-a explicat lui Bogdanchevici Vadim că el este în drept, în cel mult 3 zile lucrătoare momentul în care hotărârea devine executorie, să achite jumătate din suma amenzii indicate, în acest caz va fi considerat că sancțiunea amenzii este executată integral.

În temeiul art. 72 alin. (3) Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentințe de către Bogdanchevici Vadim urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei închisorii în privința lui Bogdanchevici Vadim s-a calculat din data pronunțării sentinței -12.11.2024, cu includerea în termenul închisorii perioada aflării în stare de arest preventiv din 31.07.2024, ora 10:55, pînă la 12.11.2024.

S-a menținut măsura preventivă „arest preventiv” în privința inculpatului pînă la definitivarea sentinței de condamnare, care ulterior în baza art. 468 Cod de procedură penală va fi pusă în executare.

S-a încasat de la Bogdanchevici Vadim în beneficiul: părții vătămate/civile Motalo Iaroslav suma de 177 480 lei; părții vătămate/civile Guleaeva Tamara suma de 77 354,8 lei.

Prin sentință, instanța a dispus în privința corpurilor delictive.

Pentru a se pronunța, instanța a reținut că, Bogdanchevici Vadim, fiind membru al unui grup criminal organizat, creat de persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, prezentând o reuniune stabilă de persoane, organizate în prealabil pentru a comite mai multe infracțiuni de escrocherie, acționând în mod intenționat și din motive cupidante, împreună cu alte persoane, conform unei scheme inventate și bine chibzuite de către liderii grupului, în cadrul căruia fiecare membru își are rolul său bine determinat, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând și dorind

survenirea consecințelor social periculoase, în timp ce la data de 16.07.2024 în prima jumătate a zilei persoane neidentificate, membri ai grupului criminal organizat, au făcut legătură telefonică cu locuitoarea municipiului ***** Motalo Iaroslav, telefonându-l pe numărul de telefon fix și inducându-l în eroare pe ultimul, convingându-l de faptul, precum că fiica sa, ar fi fost implicată într-un accident rutier, urmat de traumarea unor persoane și este nevoie de o sumă mare de bani pentru achitarea prejudiciilor cauzate victimei, ceea ce ar permite neatragerea la răspundere a fiicei, i-au primit acordul și au determinat-o să transmită în acest scop sume consistente de bani, după ce Bogdanchevici Vadim, în vederea ducerii la bun sfârșit a intenției criminale îndreptate la sustragerea bunurilor altei persoane, la indicația liderilor grupului, la data de 16.07.2024, în perioada orelor 11.00-14.00. s-a prezentat la domiciliul numitului Motalo Iaroslav, din str. ***** din mun. *****, de la care au dobândit mijloace bănești în sumă de 10000 dolari SUA echivalent a 177480 lei, după care cu cele sustrase s-a eschivat, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 177480 lei.

Tot el, fiind membru al unui grup criminal organizat, creat de persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, prezentând o reuniune stabilă de persoane, organizate în prealabil pentru a comite mai multe infracțiuni de escrocherie, acționând în mod intenționat și din motive cupidante, împreună cu alte persoane, conform unei scheme inventate și bine chibzuite de către liderii grupului, în cadrul căruia fiecare membru își are rolul său bine determinat, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând și dorind survenirea consecințelor social periculoase, în timp ce la data de 17.07.2024 în prima jumătate a zilei persoane neidentificate, membri ai grupului criminal organizat, au făcut legătură telefonică cu locuitoarea municipiului ***** Guleaeva Tamara, telefonându-o pe numărul de telefon fix și inducând-o în eroare pe ultima, convingând-o de faptul, precum că fiica sa, ar fi fost implicată într-un accident rutier, urmat de traumarea unor persoane și este nevoie de o sumă mare de bani pentru achitarea prejudiciilor cauzate victimei, ceea ce ar permite neatragerea la răspundere a fiicei, i-au primit acordul și au determinat-o să transmită în acest scop sume consistente de bani, după ce Bogdanchevici Vadim, în vederea ducerii la bun sfârșit a intenției criminale îndreptate la sustragerea bunurilor altei persoane, la indicația liderilor grupului, la data de 17.07.2024 la ora 13.40, s-a prezentat la domiciliul numitei Guleaeva Tamara, din bd. ***** din mun. *****, de la care au dobândit mijloace bănești în sumă de 2000 dolari SUA echivalent a 35424,6 lei, 100 euro echivalent a 1930,2 lei și 40000 lei, după care cu cele sustrase s-a

eschivat, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 77354,8 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, faptele inculpatului Bogdanchevici Vadim întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin.(4) Cod penal (2 epizoade), după indicii calificativi: *escrocherie, adică sustragerea bunurilor altei persoane, prin inducere și menținere în eroare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, săvârșite de un grup criminal organizat.*

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță, inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond, a declarat în termen recurs avocatul Elena Vlas în interesele inculpatului Bogdanchevici Vadim, care solicită casarea sentinței din 12.11.2024, în latura stabilirii pedepsei, și emiterea unei decizii noi, prin care inculpatului Bogdanchevici Vadim să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate în temeiul art. 90 Cod penal, fără aplicarea amenzii, cu respingerea prejudiciului material în mărime de 177 480 lei, și 77 354,8 lei.

În susținerea cerințelor recursului, invocă următoarele argumente:

Cu sentința nu este de acord și o consideră neîntemeiată și aspră în latura stabilirii pedepsei. Consideră, că instanța de fond la emiterea sentinței nu a luat în vedere faptul că Bogdanchevici Vadim poate să se corecteze și fără izolarea acestuia de societate, aplicându-i pedeapsă neprivativă de libertate în temeiul art. 90 Cod penal.

Totodată, menționează, că Bogdanchevici Vadim a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a ales procedura simplificată de judecare a cauzei. Inculpatul a colaborat cu organul de urmărire penale, a povestit în cele mai minuțioase detalii despre acțiunile săvârșite, astfel contribuind la aflarea adevărului și căința sinceră a acestuia prezintă în viziunea apărării o circumstanță atenuantă, care acordă posibilitatea instanței de judecată de a aplica o pedeapsă neprivativă de libertate. La fel consideră, că termenul de 06 ani închisoare aplicat inculpatului, este unul prea mare. Termenul echitabil pentru săvârșirea acestei infracțiuni în viziunea inculpatului ar fi 04 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a pedepsei. Amenda aplicată inculpatului este prea mare în raport cu starea sa materială precară.

Cu sentința contestată, nu este de acord și în latura prejudiciului material încasat în mărime de 177480 lei, și 77354,8 lei. Inculpatul și-a exprimat dezacordul cu privire la prejudiciul material încasat, deoarece nu a beneficiat de aceste sume de bani și nu le-a însușit pentru dânsul.

Susține, că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Reieșind din circumstanțele cazului și ținând cont de scopul pedepsei penale, consideră că reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă prin aplicarea pedepsei cu suspendarea condiționată, în temeiul art. 90 Cod penal.

Reieșind din cele menționate mai sus și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retribuit al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, precum și aplicând efectul circumstanțelor atenuante indicate mai sus, consideră că în privința lui Bogdanchevici Vadim, poate fi aplicată pedeapsa neprivativă de libertate.

La recursul împotriva sentinței Judecătorei Bălți, sediul Central din 12.11.2024, avocatul-recurent a anexat și plângerea cu privire la condițiile de detenție, prin care se solicită constatarea faptului deținerii lui Bogdanchevici Vadim în condiții inumane și degradante contrare prevederilor art. 3 C EDO în Penitenciarul nr. 11 Bălți în perioada 31.07.2024 -12.11.2024 (ziua pronunțării sentinței), cu calcularea 2 zile de reduceri pentru 10 zile de detenție.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data

examinării recursului, declarat de către avocatul Elena Vlas, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, Colegiul a ajuns la concluzia, că recursul avocatului Elena Vlas în interesele inculpatului Bogdanchevici Vadim declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 12 noiembrie 2024, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea sentinței date fără modificări, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1⁴) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364¹ alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. **(11)** Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 și 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364¹ alin. (3) Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, acceptate de către inculpat, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța, în corespundere cu art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală, prin încheierea protocolară i-a admis cererea, deoarece din probele administrate rezultă că fapta îi este stabilită, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere ale martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu

expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond, inculpatul Bogdanchevici Vadim a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Bogdanchevici Vadim în baza dispozițiilor art. 190 alin. (4) Cod penal (epizodul cu partea vătămată Motalo Iaroslav), și art. 190 alin. (4) Cod penal (epizodul cu partea vătămată Guleaeva Tamara).

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Probele verbale coroborează întru tot cu cele material-scrise administrate pe caz, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă, în corespundere cu prevederile art. art.100-101 Cod de procedură penală, detaliat expunându-le în conținutul sentinței de condamnare, fapt pentru care expunerea lor repetată rămâne a fi inutilă, cu atât mai mult că dezacordul exprimat cu soluția instanței de fond se referă la pedeapsa aplicată.

Totodată, instanța de recurs conchide că pedeapsa stabilită inculpatului prin sentința adoptată de către instanța de fond, cu închisoare pe un termen de 06 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale, este una legală și întemeiată care urmează a fi susținută, deoarece este una echitabilă și în strictă conformitate cu prevederile art. 61, art.75 Cod penal, precum și cu prevederile art. 80¹ alin. (1) Cod penal, și în concordanță cu personalitatea inculpatului și circumstanțele cauzei.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art.384, art. 387, art. 389, art. 364¹ Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

Potrivit recursului depus împotriva sentinței adoptate de instanța de fond, avocatul-recurent își exprimă dezacordul cu pedeapsa stabilită inculpatului sub formă de închisoare, invocând că acestuia urma să fie aplicată pedeapsa cu închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune.

Însă, instanța de recurs critic apreciază cele invocate de către recurent, și reține următoarele:

În conformitate art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. **(2)** Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit prevederilor art.75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiuni săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Reieșind din norma legală, urmează că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului.

Astfel, instanța de judecată stabilește tipul sau quantumul pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

La individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

În susținerea poziției de respingere a recursului, Colegiul penal menționează că instanța de fond la aplicarea pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiuni săvârșite, care, conform dispoziției art. 16 alin. (4) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, de personalitatea inculpatului care anterior nu a fost judecat.

Totodată instanța de fond corect a reținut lipsa circumstanțelor atenuante conform art. 76 Cod penal, fiind reținută o circumstanță agravantă conform art. 77 Cod penal – comiterea infracțiunii sub orice formă de participatie.

Astfel, reținându-se circumstanțele descrise supra, instanța de recurs va fi solidară cu concluzia instanței de fond, că pedeapsa închisorii este unica care va duce la atingerea scopului pedepsei penale, luând în considerație pericolul social sporit al infracțiunilor comise de inculpat, specificul săvârșirii acestora, care au fost comise în cadrul unui grup criminal organizat, precum și consecințele comiterii faptelor infracționale, care s-au soldat cu cauzarea părților vătămate de daune materiale în proporții considerabile.

Instanța de recurs critic apreciază argumentele avocatului-recurent, precum că pedeapsa în privința lui Bogdanchevici Vadim cu închisoare pe un termen de 6 ani este prea aspră, iar termenul echitabil ar fi de 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În acest context se rețin prevederile art. 80¹ alin. (1) Cod penal, care statuează că, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Sanțiunea art. 190 alin. (4) Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de la 4 la 8 ani cu amendă în mărime de la 5000 la 9000 de unități convenționale.

Aplicând prevederile art. 80 alin. (1) Cod penal, limită minimă și maximă de pedeapsă cu închisoare va fi de la 3 la 6 ani.

În conformitate cu art. 84 alin. (1), (4) Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – pe un termen nu mai mare de 20 de ani și în privința minorilor – pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră. **(4)** Conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabilește pedeapsa și în

cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.

Deci, Colegiul penal conchide că, instanța de fond i-a stabilit corect pedeapsa în privința inculpatului cu închisoare pe un termen 06 ani, prin prisma art. 80¹ alin. (1), art. 84 alin. (1), (4) Cod penal. pentru comiterea a două epizoade a infracțiunii de escrocherie.

Totodată, în asemenea circumstanțe, nu poate fi admisă solicitarea recurentului cu privire la aplicarea în privința inculpatului Bogdanchevici Vadim a unei pedepse mai blânde, non-privative de libertate în temeiul art. 90 Cod penal, or, instanța de fond la emiterea sentinței a motivat suficient soluția adoptată și necesitatea aplicării în privința inculpatului anume a pedepsei sub formă de închisoare.

Potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

În doctrina penală se apreciază că, din punctul de vedere al naturii juridice, suspendarea condiționată constituie un mijloc legal de individualizare judiciară a executării pedepsei, o instituție complementară menită să întregască posibilitățile pe care legea le dă instanței judecătorești pentru realizarea individualizării pedepsei.

Deci, norma legii enunțată conferă instanței de judecată posibilitatea, ca pe lângă stabilirea mărimii pedepsei să se pronunță și asupra modului de executare, și anume, suspendarea condiționată a executării pedepsei, care se referă la pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și

persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Instanța de recurs reține și faptul că, în partea ce ține de condiția aprecierii că scopul nu va fi atins fără executarea pedepsei, este prerogativa instanței să aprecieze o astfel de condiție, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri.

În acest context să precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea art. 90 CP nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare a pedepsei.

Astfel, reieșind din circumstanțele cauzei și persoana infractorului, instanța de recurs nu găsește oportun aplicarea față de inculpatul Bogdanchevici Vadim a mecanismului de suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, or, în acest caz nu va fi atins scopul pedepsei penale.

În asemenea circumstanțe, nu poate fi admisă solicitarea recurentului cu privire la aplicarea în privința inculpatului Bogdanchevici Vadim a unei pedepse mai blânde, non-privative de libertate în temeiul art. 90 Cod penal, or, instanța de fond la emiterea sentinței a motivat suficient soluția adoptată și necesitatea aplicării în privința inculpatului anume a pedepsei sub formă de închisoare, inclusiv cu aplicarea justificată la caz a prevederilor art. 84 alin. (1) CP, nefiind careva circumstanțe noi întru admiterea solicitării date, iar circumstanțele invocate de recurent au fost deja luate în considerație de către instanța de fond la aplicarea pedepsei, totodată pedeapsa fiind stabilită în limitele prevăzute de art.80¹ CP.

La opinia instanței de recurs, pedeapsa este stabilită cu respectarea prevederilor legale, este echitabilă faptei infracționale săvârșite, este în corespundere cu împrejurările cauzei, și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

La acest capitol, Colegiul reține că, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea pe viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Din considerentele expuse, Colegiul penal consideră că pedeapsa stabilită inculpatului Bogdanchevici Vadim de instanța de fond este echitabilă faptelor infracționale săvârșite și în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale, fiind de părerea că scopul de corectare și reeducare a inculpatului în speța dată poate fi atins doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate, dar și va avea ca efect prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Raportând circumstanțele date la materialele cauzei, instanța de recurs ajunge la concluzia că argumentele invocate în recursul declarat sunt nefondate, iar soluția instanței de fond privind determinarea pedepsei este echitabilă atât persoanei inculpatului, cât și circumstanțelor de fapt și de drept, pentru ce nu este necesar de a interveni într-o sentință legală și întemeiată, din care motive recursul declarat în interesele inculpatului Bogdanchevici Vadim urmează a fi respins.

Potrivit recursului depus împotriva sentinței adoptate de instanța de fond, avocatul-recurent își exprimă dezacordul și în latura acțiunii civile, Colegiul considerând sentința întemeiată în latura acțiunii civile, iar pretențiile expuse de partea apărării în acest sens sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct.11) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă.

Conform art. 387 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, a dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. **(3)** Doar în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor convenite părții civile, ar trebui amînată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

În cadrul urmăririi penale, prin ordonanțele organului de urmărire penală au recunoscut în calitate de părți civile: partea vătămată Motalo Iaroslavl, fiindu-i cauzat un preluđu în mărime de 177480.00 lei (f.d. 12); partea vătămată Guleava Tamara, fiindu-i cauzat un prejudiciu în mărime de 77354,80 lei (f.d. 47).

Potrivit învinuirii formulate și celor constatate de către instanța de fond în sentința adoptată, părții vătămate Motalo Iaroslav i-a fost cauzat prejudiciu în mărime de 177 480 lei, iar părții vătămate Guleaeva Tamara i-a fost cauzat prejudiciu în mărime de 77354,8 lei, sumele indicate constituind prejudiciul

material pe cauza dată, nefiind obligatoriu a fi depusă acțiunea civilă în acest sens. Mai mult, părțile vătămate fiind recunoscute în calitate de părți civile din motiv că le-a fost cauzat prejudiciul material în mărimile invocate.

Colegiul penal consideră, că concluziile instanței de fond în ce privește latura civilă, sînt în concordanță cu prevederile art. 385 și 387 Cod de procedură penală, și în cazul dat, instanța de fond, avînd la dispoziție sume exacte indicate de părțile vătămate, ca prejudicii materiale cauzate prin infracțiunile săvârșite de către inculpat.

În așa mod, acțiunile civile au fost admise justificat, cu încasarea prejudiciului în limitele învinuirii formulate și reieșind din sumele de bani sustrase și prejudiciilor cauzate părților vătămate, care au fost reținute de către instanță în sentința adoptată, adică cele care au fost stabilite în latura penală a cauzei, or cauza a fost examinată în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul recunoscînd în totalitate vinovăția adusă lui prin rechizitoriu.

Totodată, Colegiul reține că, în cadrul cercetării judecătorești inculpatul a recunoscut prejudiciul cauzat părților vătămate, declarînd că va întoarce prejudiciul.

Deci, suma prejudiciilor materiale cauzate prin săvârșirea infracțiunilor au fost cu certitudine stabilite prin rechizitoriul formulat de acuzatorul de stat, sumele date fiind ulterior reținute de instanța de fond în sentința adoptată, ținîndu-se cont de recunoașterea de către inculpat a învinuirii formulate prin rechizitoriu.

În cazul dat divergențe referitor la cuantumul prejudiciilor materiale nu sunt, ele fiind constatate cu exactitate de către partea acuzării și ulterior de către instanța de fond prin sentința adoptată.

Distinct de cele reținute, privitor la plîngerea depusă de avocatul Elena Vlas în interesele inculpatului Bogdanchevici Vadim cu privire la condițiile de detenție, Colegiul penal conchide, că nu este în drept de a examina acest gen de plîngeri în ordine de recurs, or, partea apărării urma să depună o asemenea plîngere în ședința instanței de fond.

Totodată, faptul dat nu privează partea apărării de a depune plîngere judecătorului de instrucție împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitor la condițiile de detenție, în procedura executării pedepsei prevăzută la art. 469 alin. (1) pct. 17¹) Cod de procedură penală, și în condițiile art. 473² - 473⁴ Cod de procedură penală.

Generalizînd aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea ca fiind nefondat a recursul declarat de avocatul Elena

Vlas în interesele inculpatului Bogdanchevici Vadim împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 12 noiembrie 2024, menținând sentința atacată fără modificări.

Conducându-se de art. 449 alin. (1) p. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

DECIDE:

Recursul avocatului Elena Vlas în interesele inculpatului Bogdanchevici Vadim, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 12 noiembrie 2024, se respinge ca nefondat, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Ghenadie Liulca

**Judecătorul
Andronache**

Aurelia

Judecătorul

Ludmila Iarmaliuc